

شخصی از جانب خدا فرستاده شد که اسمش یحیی بود؛ او برای شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد تا همه به وسیله او ایمان آورند. او آن نور نبود بلکه آمد تا بر نور شهادت دهد. انجیل یوحنا ۱: ۶-۸

یوحنا رسول، انجیل خود را با معرفی عیسی مسیح به عنوان خداوند، منبع و دلیل آفرینش هستی آغاز می‌کند. او بلافاصله پس از توضیحی کوتاه و عمیق درباره شخصیت عیسی مسیح، به سراغ معرفی فرد دیگری به نام یحیی می‌رود. در ظاهر اینگونه به نظر می‌رسد که یوحنا در آیه ۶، کاملاً از موضوع معرفی لوگوس یا همان کلمه خداوند، خارج شده است اما با نگاهی عمیق‌تر به متن درمی‌یابیم که او در آیات ۶ تا ۸، لوگوس یا کلمه را به عنوان هسته مرکزی صحبت خود قرار داده است.

یوحنا در آیات ۱ و ۲، لوگوس یا کلمه را خداوند می‌نامد و پیش از معرفی یحیی تعمید دهنده تاکید می‌کند که او از طرف خداوند آمده است. او در واقع می‌نویسد که لوگوس یا همان شرح، دلیل و منبع آفرینش، یحیی را فرستاد تا از طریق او انسان را به توبه و ایمان به خداوند دعوت کند و همچنین به آمدن لوگوس شهادت دهد. یوحنا در آیه ۸ تاکید می‌کند که یحیی، آن کلمه یا لوگوس نیست بلکه وظیفه او شهادت بر عیسی است؛ شهادت بر نور بودن و حیات‌بخش بودن او. عیسی مسیح در انجیل لوقا ۷: ۲۸ می‌گوید که یحیی بزرگ‌ترین پیامبری است که از زن متولد شده است. چرا مقام او از دیگر انبیا، حتی از موسی و الیاس هم بالاتر بود؟

یحیی تعمید دهنده، تنها نبی خداوند است که اشعیا و ملاکی آمدن او را به قوم اعلام کردند و وظیفه او را هموار ساختن راه برای آمدن خداوند بیان کردند. لوقا در فصل یک انجیل خود به طور کامل از چگونگی تحقق یافتن وعده خداوند برای آمدن یحیی تعمید دهنده می‌نویسد اما این تنها موضوع مورد توجه برای شناخت جایگاه یحیی نیست. او آمد تا با موعظه ملکوت خداوند، قوم اسرائیل را به توبه دعوت کند و از این طریق، مسیر آمدن پسر یگانه خدای پدر، یعنی عیسی مسیح را از نظر روحانی هموار سازد. در کتاب ملاکی ۴: ۶، خداوند از اهمیت کار یحیی برای فراهم شدن راه نجات و حیات ابدی انسانها سخن می‌گوید. خداوند در این آیه می‌گوید یحیی شخصی است که باید انسانها را به توبه واقعی ترغیب کند و در زمان آمدن عیسی مسیح آنها را به عنوان ثمره کار خود به او تقدیم کند. یوحنا در ۱: ۳۵-۳۷ انجیل خود، به پیروی شاگردان یحیی از عیسی مسیح اشاره می‌کند که نشان از اطاعت یحیی و انجام درست وظیفه‌اش دارد.

خداوند در کتاب ملاکی ۴: ۶ اشاره کرده است که به خاطر حضور ایمانداران، دنیا و هر آنچه در آن وجود دارد را قضاوت نکرده و نابود نساخته است. یحیی نه تنها خود به خداوند ایمان داشت بلکه دیگران را نیز به توبه و ایمان به خداوند دعوت می‌کرد. یوحنا نیز به دلیل اهمیت این موضوع، در همان آیات ابتدایی انجیل خود به یحیی و وظیفه‌ای که خداوند بر دوش او نهاده بود اشاره کرده است. امروز هر یک از ما ایمانداران نیز وظیفه داریم تا همچون یحیی، ملکوت خداوند و تنها راه نجات انسان یعنی ایمان به عیسی مسیح را موعظه کنیم و دیگران را به سمت توبه حقیقی دعوت کنیم.

حال باید از خود بپرسیم:

آیا وظیفه‌ای که خداوند به من واگذار کرده است برایم اهمیت دارد و برای به انجام

رساندن آن کوشش می‌کنم؟

آیا از این که درباره عیسی مسیح با دیگران صحبت کنم احساس شرم می‌کنم یا از آن خشنودم؟

آیا حاضر هستم تا با قوت خداوند بر ترس خود غلبه کنم و خبر خوش نجات را به دیگران برسانم؟

آیا ایمان آوردن عزیزانم و حیات ابدی آنها، برای من اهمیت دارد؟